

אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ חָדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה

שְׁנֵה שְׁנֵה

אגדה לחגי תשרי

דערציילונגען אויף די ימים טובים

פון חודש תשרי

מעשיות, משלים, מנהגים, הלכות, ענינים, בקשות, און תפילות

ראש השנה, יום הכפורים

סכות, שמחת תורה

מלכות וקסברג

שנה טובה אינהאלט

שערי ראש השנה

- 14..... סדר הדלקת נרות.....
- 18..... קידוש לליל ראש השנה.....
- 19..... קידוש ליום ראש השנה.....
- 22..... סימני ראש השנה.....

שערי יום כיפור

- 42..... סדר כפרות.....
- 46..... ברכת הבנים.....

שערי חג הסוכות

- 70..... סדר אגודת הלולב.....
- 71..... סדר נטילת לולב.....
- 76..... תפילה כשנכנסים לסוכה.....
- 78..... קידוש לליל חג הסוכות.....
- 79..... קידוש ליום חג הסוכות.....
- 122..... תפילה כשיוצאים מן הסוכה.....

שערי שמחת תורה

- 127..... סדר ברכת התורה - כל הנערים.....
- 128..... קידוש לליל שמחת תורה.....
- 129..... קידוש ליום שמחת תורה.....
- 130..... ברכת המזון.....
- 134..... ברכת מעין שלש.....
- 135..... שירים ופיזמונים.....

מזכרות לאירועים
מלכות וקסברגר

פאר היצירה היהודית

רח' הלפרין 18 בני ברק 03-6187226
www.birkon.co.il

Malchut Fine Judaica
3902 14th Avenue
Brooklyn NY 11218
718-854-7700

www.malchutjudaica.com

כל הזכויות שמורות לזכוס "וקסברגר", תשס"ט. וויבאלד מיר האבנאריינגעלייגט פיל געלט און כוחות אין דעם מחזור, טוען מיר אויסדריקליך פארבאטן, סיי עכ"י דין תורה און סיי להבדיל לויט די אינטערנאציאנאלעדרוקרעכט געזעצן, נאכצומאכן דעם בוך אדער א חלק דערפון, עס איבערזעצן, אריינלייגן אין א קאמפיוטער, אדער קאפירן אויף סיי וועלכן אופן, סיי וועלכן טייל, אזוי אויך איז פארבאטן זיך צו באנוצן מיטן אינהאלט פון דעם בוך אדער א טייל דערפון, אויף קיין שום אופן און מיט קיין שום מיטלען, סיי עלעקטראנישע און סיי מעכאנישע, סיי פאר ביזנעס און סיי נישט פארביזנעס, איינשליסנדיג קאפירן און רעקארדירן, אן רשות פון דעם ארויסגעבער

פֿאַרװאַרט

מיט לויב און דאַנק צו השם יתברך שְׁטעלן מיר אייך פֿאַר דער הערליכער ספר, "דער קינדער מחזור אויף חודש תשרי", וועלכער איז אַנגעפולט פון דעקל צו דעקל מיט תפילות פֿאַר קינדער, באַלערנדע מעשיות פֿאַר דער גאַנצער משפּחה, אינטערעסאַנטע משלים, הלכות, און פיל נאָך. דער הערליך באַשריבענער מחזור באַגלייט מיט מייסטער־האַפּטיגע בילדער פֿירט ריכטיג אויס דעם "זֶה קְלִי וְאֵנוּהוּ" – דער סימבאל פֿון "מלכות וואַקסער־גער", וועלכע ווערט ערצייגט אין אַלעס וואָס ווערט אַרויסגעגעבן דורך זייערע הענט.

חז"ל זאָגן אויב, "רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות" – הקדוש ברוך הוא האט געוואלט מזכה זיין די אידן, דערפֿער האט ער זיי פֿאַרמערט תורה און מצוות. דערפֿאַר וואָס מיר זענען אזוי באַליבט ביים אויבערשטן, האט ער אונז געשענקט די ימים טובים – טעג אַנגעפולט מיט מצוות און מעשים טובים, מנהגים פֿון אונזערע עלטערן און הלכות. די מצוות נעמען אונז אַרום פֿיר און צוואַנציג שעה אין טאָג, און זענען משפיע אַ דערהויבענעם אַטמאָספֿער וועלכע לאַזט נישט פֿאַרברענגען די צייט מיט נאַרישקייטן.

כדי צו באַשיינען די מצוות און מנהגים פֿון די הייליגסטע טעג אין יאר, האָבן מיר אַרויסגעגעבן דעם ספר וואָס ליגט פֿאַר אייך, אַ זאַמלונג פֿון רייכע און פֿילפֿאַרביגע ענינים וועלכע נעמען אַרום די ימים טובים פֿון חודש תשרי. יעדער חלק פֿון די הייליגע טעג ווערט אויספֿירליך ערקלערט צווישן די בלעטער, און וועט בעזרת השם יתברך אַרייַנברענגען אין אייער שטוב אַ דערהויבנקייט און שמחת יום טוב.

הלכות – אַן אויפֿר פֿון באַוואוסטע און וויכטיגע הלכות, וועלכע דינען אַוודאי נישט אַלס פֿסק הלכה, נאָר צו געבן אַ באַגריף פֿאַר'ן קינד איבער די מצוות פֿון די הייליגע טעג, און גלייכצייטיג פֿאַרברייטערן זיינע דיעות.

תפילות – דורכבאַלעטערנדיג דעם מחזור, וועט איר טרעפֿן קורצע געקליבענע תפילות, וועלכע זענען געדרוקט געוואָרן מיט'ן ציל אַז אַויד יונגערע קינדער, וועמענ'ס תפילות זענען אזוי חשוב ביים באַשעפֿער, זאלן קענען אַביסל דאַווענען און זיך אויסבעטן אינ'ם געוואַלדיגן עת רצון.

משלים – כדי אַרויסצוברענגען די ברייטע דיעות און וויכטיגע נקודות וועלכע זענען צומאל ווייט פֿון אַ קינד'ס באַגריפֿן, האָבן מיר עס ערקלערט מיט אינטערעסאַנטע, ציענדע משלים, וועלכע מאַכן די ענינים אויסזען לעבעדיג פֿאַר'ן קינד.

מעשיות – די געקליבענע סיפורי צדיקים וועלכע ווערן געשילדערט אין'ם מחזור זענען גענומען געוואָרן פֿון פֿאַרלעסליכע מקורות, און באַרייכערן די הערליכע מוסר געדאַנקען. וועלכע קינד האט נישט ליב אַ מעשה?

אייערע קינדער וועלן זיצן שעות לאַנג איבער די אויג-פֿאַרכאַפּנדע בילדער וועלכע באַגלייטן יעדן בלאַט, און געבן צו אַ גאַר טיפֿן באַדייט צו יעדן ענין. די פֿרעכטיגע מאַלערייען העלפֿן אַויד פֿאַרווירקליכן דעם תכלית פֿון הידור מצוה, און פֿאַסט פֿאַר אונז קעניגליכע קינדער.

אַ גוט געבענטשט יאר,

און אַ פֿרייליכן, לוסטיגן יום טוב

"מלכות וואַקסער־גער"

מלכות וואַקסער־גער

פֿתח שערי שמים לתפלתנו

ראש
השנה

"דעם קומענדיגן יאר," האט דער קעניג אים געמאלדן, "זאלסטו אויספארעמען פאר מיר א נייעם בעכער. איך וועל דיר ווידער צושטעלן גאלד, דימאנטן, און א חודשליכער געהאלט, אבער זע אז סוף יאר זאלסטו מיר קענען פארשטעלן א גרויסן, הערליכן בעכער, ווי עס פאסט פאר א קעניג."

במשך דעם יאר האט דער איד אפט פארגעסן זיין תפקיד אויף דער וועלט. ער האט פארשווענדעט די מתנות וואס דער אויבערשטער האט אים געגעבן אויסצונוצן אויף מצוות און מעשים טובים, און האט פארברענגט א גרויסן חלק פון זיין טייכער צייט אויף נארישקייטן.

יעצט האט ער אבער א געלעגנהייט. א גאנצן חודש קען ער אינוועסטירן, זיך פלאגן, און פארמערן מצוות און מעשים טובים. דאן, ווען עס וועט אנקומען ראש השנה, וועט ער דערלאנגען פאר'ן אויבערשטן דעם "חודש אלול", און הקדוש ברוך הוא וועט שעפן דערפון אזויפיל נחת, אז ער וועט אים מוחל זיין אויף די טעג אין יאר וואס ער האט נישט אויסגענוצט צום גוטן.

דערפאר זאל דער מענטש, פאר זיין אייגענער טובה, זיך פארנעמען ווען עס קומט חודש אלול אז פון היינט און ווייטער וועט ער שטענדיג געדענקען צו טון דעם רצון השם, און דעם קומענדיגן יאר ראש השנה

פלייסיג ארבעטן דערויף, און לאמיר האפן אז איך וועל זען פרויכט פון מיין ארבעט."

דער גאלדשמיד האט אנגעהויבן ווידמען זיינע טעג און נעכט נאר פאר דעם בעכער. ער האט עס אויסגעפארעמט, אויסגעקריצט אינ'ם גאלד הערליכע מוסטערן פון בלומען און בלעטער, און האט אריינגעזעצט דימאנט שטיינדלעך אין דעם. זיין גאנצער קאפ, פשוטות, און צייט האט ער אריינגעלייגט אין דעם בעכער, ביז עס איז פארוואנדלט געווארן אין א מייסטערנווערק.

דער באשטימטער טאג איז אנגעקומען, און דער גאלדשמיד האט זיך געשטעלט פאר'ן קעניג אינאיינעם מיט זיין בעכער. ס'איז טאקע געווען קליין, אבער קונסטליך באצירט. די גאלד און דימאנטן האבן געגלאנצט און געשפיגלט פון אלע זייטן. ער האט עס פארגעשטעלט פאר'ן קעניג, און אלע האבן עס באטראכט מיט באגייסטערונג, זאגנדיג, "דאס איז דער שענסטער בעכער אין דער וועלט!"

דער קעניג האט געהייסן זיינע באדינער אפנוועגן און אונטערזוכן דעם בעכער, און מען האט באלד באמערקט אז עס פעלן פון די דימאנטן און גאלד. דער קעניג האט אבער באלד מוחל געווען דעם גאלדשמיד דערויף, ווייל ער האט אזוי הנאה געהאט פון דעם מייסטערהאפטליגן בעכער.

געמאכט דערפון האט ער ווייטער איינגעקויפט און געהוילעט.

פון צייט צו צייט האט ער זיך דערמאנט אינ'ם בעכער, און ער האט אראפגענומען עטליכע שעות דאס צו באארבעטן. זיין קאפ איז אבער נישט געלעגן אין דער ארבעט, און ער האט געגליקט ווייטער צו פארברענגען.

חדשים זענען אריבערגעלאפן, און א שליח פון קעניג שטייט ביים טיר פון זיין הויז. "איך וויל דיר דערמאנען אז אין א חודש ארום דארפסטו זיך שטעלן מיט'ן בעכער פאר'ן קעניג," האט ער אים געמאלדן.

א שרעק האט אים ארוםגענומען. דער גאלדשמיד האט אנגעקוקט דעם בעכער, און זיך געשמעמט פון זיך אליין. וואס איז געבליבן פון דער גאנצער קילאגראם גאלד?! וואו זענען זיי - די הערליכע שטיינער?! וואס וועט ער ברענגען פאר'ן קעניג אנטשטאט די אלע זאכן - א נעבעכדיגן בעכערל?!

דער גאלדשמיד האט זיך אבער נישט פאלירן, און האט געזאגט צו זיך, "איך האב נאך דרייסיג טאג. אמת טאקע, א גרויסער טייל פונ'ם גאלד איז מער נישטא, און איך האב פארקויפט פיל פון די דימאנטן. איך האב אבער דא דעם קליינעם בעכערל, און די ביסל דימאנטן וואס זענען מיר איבערגעבליבן. פון יעצט און ווייטער וועל איך אנהויבן

וועט ער זוכה זיין צו פארשאפן פאר'ן רבונן של עולם א פיל גרעסערן נחת רוח.

אין א טאג אין חודש אלול, האט דער גוסטינער רבי זיך ארויסגעלאזט אין וועג צו זיין הייליגן רבי'ן, רבי בונם פון פרשיסחא, וואו ער וועט ווילן אויף די ימים נוראים.

פארבייגייענדיג דערפלעך און פעלדער, באטראכט דער גוסטינער רבי ווי די דארפסלייט ארבעטן ביטער שווער אויפצואקערן זייער ערד, כדי זיי זאלן קענען איינזייען די קערעלעך אויפ'ן ווינטער.

אט הערט ער ווי א פויער זאגט פאר זיין זון, "ארבעט פלייסיג, קינד מיינס! זיי יעצט נישט פויל! ווער עס ארבעט אין דעם חודש, וועט האבן וואס צו עסן א גאנצן יאר!"

די ווערטער זענען אריינגעדרינגען אינ'ם רבי'נס הייליגער נשמה.

"ווער עס ארבעט אין דעם חודש, פלעגט ער נאכזאגן דעם פויער'ס ווערטער יארן שפעטער, ווער עס טוט תשובה אין דעם חודש אלול און פארמערט מצוות און

אלול

אני לדודי ודודי לי

חודש אלול איז א חודש פון תשובה און הכנה צום יום הדין, וואס קומט פאר ראש השנה. יעדן טאג פון חודש אלול בלאזט מען מיט א שופר, וואס ערוועקט די הערצער צו תשובה.

אינ'ם חודש אלול זענען פארהאן פיל מנהגים, צווישן זיי:

מען בלאזט שופר נאך תפילת שחרית, אין א טייל קהילות אויך נאך תפילת מעריב. מען לייגט צו דעם קאפיטל "לדוד השם אורי וישעי" ביי תפילת שחרית, אין א טייל קהילות אויך נאך תפילת מנחה. מען זאגט פיל תהלים בצבור, און ווען מען שרייבט א בריוו צו א חבר ווינטשט מען אים אן, "א גוט געבענטשט יאר". מען איז בודק די תפילין און מוזוזות, און ביי חסידים פירט מען זיך צו גיין נעמען א ברכה פון א צדיק. אויך גייט מען אין די טעג מתפלל זיין אויף קברי צדיקים, און אין די ספרד'ישע קהילות זאגט מען סליחות נאמן חודש אלול.

דער קעניג אויסגערופן, "איך האב געהערט אז דו ביסט א פאכמאן, אן עקספערט אויפ'ן פעלד פון שמידעריי, און איך וויל דו זאלסט מיר אויספארעמען א בעכער. אבער געדענק: עס מוז זיין דער שענסטער בעכער וואס ס'איז נאר מעגליך אהערצושטעלן!"

דעם גאלדשמיד'ס אויגן האבן געשיינט פון פרייד. וואס פאר א פבול! דער קעניג האט אים אויסגעוועלט אהערצושטעלן זיין קונסטליכן בעכער! און חוץ פון דעם, וועט ער נאך פארדינען פון דער ארבעט א ריזיגער פארמעגן!

"איך וועל זיך זייער פרייען אויסצופירן דעם פארלאנג פון קעניג," האט דער גאלדשמיד געענטפערט, "אבער איך בעט פונ'ם קעניג א יאר צייט דאס אהערצושטעלן." ווען דער קעניג האט צוגעשטימט צו זיין בקשה, האט דער גאלדשמיד געזאגט, "איך בעט אויך מען זאל מיר געבן איין קילאגראם ריין גאלד, און א גאנצער הויפן דימאנטן און פערל צו פאבריצירן דעם בעכער. און אלס באצאלט, זאל מען מיר געבן פון דער קעניגליכער קאסע הונדערט

חודש אלול איז א חודש פון חשבון הנפש. די טעג און חדשים זענען שנעל געלאפן ביז אהער, און זייענדיג פארזינקען אין אונזער טאג-טעגליכן לעבן, האבן מיר צומאל פארגעסן דעם ציל פארנוואס מיר זענען דא. אין פארלויף פונ'ם יאר האט דער רבונן של עולם אונז געשאנקען וואונדערבארע מתנות: לעבן, געזונט, שמחה, און נחת. האבן מיר אויסגענוצט די מתנות אויף עבודת השם!?

אויב נישט, וויאזוי וועלן מיר זיך שטעלן פאר'ן אויבערשטן אינ'ם יום הדין?! מיט וואס פאר א פנים וועלן מיר אים אפגעבן דין וחסבון אויף אונזערע מעשים!?

דאס וועלן מיר פארשטיין מיט דעם פאלגענדן משל:

אין א טאג, האט דער משרת פונ'ם קעניג זיך באוויזן ביים הויז פון אן ערפארענער גאלדשמיד.

"דער קעניג האט מיר געבעטן איך זאל דיר איינלאדענען צו קומען צו זיין פאלאץ," האט דער משרת געמאלדן פאר'ן גאלדשמיד.

דער גאלדשמיד האט זיך באלד געאיילט אויסצופירן דעם באפעל, און שטעלנדיג זיך פאר'ן קעניג, האט

סליחות

בְּמוֹצָאי מְנוּחָה קְדָמְנוּךָ תְּחַלֵּה

נאך האלבע נאכט, ווען דער אויבערשטער זיצט אויפ'ן שטול פון רחמנות, פארזאמלען זיך כלל ישראל אין שול צו זאגן סליחות. אין אשכנז'ישע קהילות הייבט מען אן זאגן "סליחות" פון זונטאג פאר ראש השנה, אדער א זונטאג פריער - אויב עס זענען נישטא כאטש פיר טעג ביז ראש השנה. ביי די ספרדים הייבט מען אן ראש חודש אלול.

בית הכנסת
שערי תפילה
לתורה תפילה ויראת שמים

ווען מיר זאגן "סליחות" בעטן מיר מחילה פונ'ם רבונ' של עולם. וויאזוי בעט מען יענער זאל מוחל זיין? מיט אראפגעלאזטע אויגן, מיט אן אונטערטעניגט, בעטנדיג הארץ, אפילו מיט טרערן. אויב מען בעט מחילה און דעם וואס מען האט חרטה אויף די מעשים, נאר מיט טרוקענע ווערטער, איז עס א געלעכטער. דאן זעט מען אויס ווי מאיר דער משרת.

דער רענצל איז שוין געווען געפאקט, דער פערד און וואגן שטייען גרייט נעבן הויז. ר' יוסף דער גביר איז געשטאנען ביים טיר, און צוגערופן זיין משרת. "איך לאז זיך ארויס אין וועג, מאיר, האט ר' יוסף אים געזאגט, "איך דארף אנוועקפארן צוליב מיינע פארצווייגטע געשעפטן. איידער איך פאר ארויס, וויל איך דיר עפעס בעטן."

"זיכער, מיין האר, ענטפערט מאיר דער משרת.

"דא האקטו די אנווייזונגען, האט ר' יוסף געזאגט, דערלאנגענדיג א צעטל אינ'ם האנט פון זיין משרת. "דעם צעטל דארפסטו דורכליינען יעדן טאג. דא שטייט פונקטליך וואס דו דארפסט טון, וויאזוי דו זאלסט פירן די געשעפטן, ווען צו עפענען און ווען צו פארשליסן,

וויאזוי אויפצונעמען די קליינע, וואס צו באשטעלן, וועמען צו רופן, וואו צו האלטן די פראדוקטן, און וויאזוי דאס צו פארקויפן. איז געדענק, מאיר: זאלסט דורכליינען דעם צעטל יעדן איינציגן טאג, אזוי וועסטו גארנישט פארגעסן!"

"זיכער!" האט זיך מאיר פארנויגט פאר'ן גביר.

ר' יוסף געזעגנט זיך פון אים, און לאזט זיך ארויס אין וועג. מאיר לייגט אנוועק דעם צעטל אין א פארזיכערטן פלאץ, פדי ער זאל נישט פארגעסן עס צו ליינען יעדן איינציגן טאג.

א חודש צייט איז אריבער, און ר' יוסף דער גביר קומט צו פארן אהיים. ער שטעלט אפ זיין וואגן פאר זיין געשעפט, אבער עס איז פארשלאסן. עס שמעקט אלט און פארשימלט. ער לויפט שנעל רופן זיין משרת, און טרעפט אים זיצן אויף א באקוועמען פאטעל מיט א געשמאקער אייז קרעם אין האנט.

"אה, שלום עליכם!" זאגט מאיר פאר ר' יוסף מיט א שטראלנדין פנים, "איך האב געטון פונקט ווי דו האקט מיר געהייסן! איך האב זיך מחל' געווען א גאנצן חודש: געפארן אויף אויספלוגן, געגעסן געשמאקע

מאכלים, און אויסגעפולט קעסטל-רעטענישן. איך האב אבער נישט פארגעסן וואס דו האקט מיר באפוילן. יעדן טאג, די ערשטע זאך צופרי, האב איך דורכגעליינט די אנווייזונגען וואס דו האקט מיר געגעבן..."

סליחות איז ווי א צעטל מיט אנווייזונגען, זאגט דער חפץ חיים. ביי סליחות זאגן מיר וויאזוי מען דארף בעטן מחילה - ווי ארימע און צובראכענע מענטשן, וויאזוי זיך אומצוקערן צום באשעפער, וויאזוי צו שפירן אן אמת'ע חרטה אויף די עבירות, און נאך אנווייזונגען צוצוקומען צו א ריכטיגע תשובה.

דער וואס "ליינט" סליחות ווי עס וואלט געווען א פשוט'ע ליסטע פון ווערטער, און פירט זיך ווייטער ווי ביז יעצט, ער פארברענגט די ימי רחמים ורצון מיט נארישקייטן, איז פונקט ווי יענער משרת, וואס טויט גארנישט נאכ'ן ליינען זיין האר'ס באפעלן.

לאמיר דעריבער באמת חרטה האבן ביים זאגן סליחות, זיך פארנעמען נישט צו טון עבירות, און זיך אנשטרענגען מקיים צו זיין אלעמאל מצוות און מעשים טובים.

"איך, טייערע, הייליגע אידן! שטייט אויף צו סליחות!"
הערט מען די קלארע שטימע פונ'ם שמש אין די גאסן פון דער שטאט ארם-צובה.

עס איז אינמיטן נאכט. די איינוואוינער פון שטאט זענען פארזונקען אין זייער שלאף נאך א שווערן טאג ארבעט, און דער שמש שטערט זיי. יעדע נאכט הערט מען זיין קול הינטער'ן פענסטער פון דעם רב'ס הויז, דער גאון רבי מרדכי לעבטאן.

אפילו דער הערשער פון שטאט האט שוין געהערט איבער די מאדנע אויסרופן. "וואס איז דאס?! ווער שרייט דארט אינמיטן נאכט?!!" האט ער זיך געוואונדערט. ווען ער האט זיך דערוואקט אז דאס איז דער אידישער

שמש וואס קומט אויפנועקן דעם רב פון שטאט, האט ער געבעטן אז מען זאל אים גיין מעלדן אז ער מוז שוין אויפהערן דערמיט.

דער שמש האט אבער באלד געענטפערט, "דאס איז אן אור-אלטער אידישער מנהג. שוין יארן וואס מיר וועקן אויף די אידן צו סליחות, און מיר טארן נישט טוישן דעם מנהג."

דער הערשער האט זיך זייער געבייזערט צו הערן דעם ענטפער. ער האט באפוילן זיינע פאליציאנטן זיך ארויסצולאזן אינמיטן נאכט, און אפשווארן דעם רב און דעם שמש אין א פינסטערן געסל ווען זיי גייען צום שול. "ווען זיי וועלן אדורכגיין דעם געסל, זאלט איר זיי

אנשלאגן מיט מערדערליכע קלעפ, ביז זיי וועלן שטארבן. אזוי וועלן מיר פטור ווערן פון זיי איינמאל פאר אלעמאל, און זיי וועלן מיר מער נישט שטערן פון שלאף."

די קומענדיגע נאכט האבן די פאליציאנטן געלאקערט אויפ'ן רב און דעם שמש. זיי האבן געהערט די זינגעדיגע שטימע, דער קול פונ'ם שמש וואס וועקט אויף דעם רב. א פאר מינוט שפעטער האבן זיך געהערט די טריט פונ'ם רב איבער די טרעפ, און די צוויי זענען ארויס אויפ'ן וועג צום בית המדרש. זיי האבן זיך דערנענטערט צום באהעלטעניש ארט פון די פאליציאנטן.

אט, אט קומען זיי אן - - -

די פאליציאנטן זענען געשטאנען גרייט אין צוויי רייעס אויף די צוויי זייטן פון דער גאס, און האבן אויפגעהויבן זייערע שווערע שטעקנס.

שנה טובה קארטלעך

אנגעהויבן פון חודש אלול, ווען איינער שרייבט א בריוו פאר'ן צווייטן, דארף ער אים ווינטשן אינ'ם בריוו ער זאל זוכה זיין צו א גוט יאר.

מען קען טרעפן א רמז דערויף אינ'ם פסוק: "וושאלו איש לרעהו לשלום" - און זיי האבן געפרעגט איינער אויפ'ן צווייטן'ס שלום, וועלכע איז ראשי תיבות: אלול.

היינט פירט מען זיך אז פון חמשה עשר באב שרייבט מען אין א בריוו "א כתיבה וחתומה טובה".

